

Joan.

A la cartellera hi havia una llista on apuntaves la posició que tu volies fer dins el castell i normalment la tècnica t'hi posava; també es feien classes teòriques de castells, és a dir, ens asseiem tots en una de les arcades de la sala de Cultura, s'explicava una posició i tots la repetíem.

Com eren els assajos?

Ens vam anar a formar a Minyons i a Barcelona i per això els vam triar com a padrins; de fet, el bateig va ser a sac, en comptes de fer Diada es va fer Bateig amb castells com la torre de sis. Els Blaus, que s'ho miraven recelosos, ens deien els "hulahop".

A partir del gener-febrer del 1991 vam decidir de fer dos assajos; també s'havia de fundar la Colla perquè si no no podíem tenir actuacions. Calien els pares per consolidar la Colla, per donar-li solidesa, i vam començar posant-los a les pinyes i després a la junta; era necessària la seva presència per demanar subvencions, concretar actuacions, contractar autocars... la gent se'ns rifava una mica, ens veien massa joves, massa poc seriosos.

Quin era el teu paper a la colla?

Vaig començar fent de terç de castells de sis, sovint sobre l'Oliveras, però a partir de la Festa Major del 1992 vaig fer de baix, i em vaig estrenar amb el tres de sis.

La canalla era igual, més mimada?; quines animalades s'havien fet per la canalla?

Hi havia poca canalla, abans, i per tant tothom era imprescindible. L'assistència era gairebé del 100%, els pares sabien a què venien; però es tiraven enrere igual que ara...

Ambient a la colla d'abans en contrast amb ara.

Abans, l'ambient era molt relaxat, tots érem molt joves, els pares no s'involucraven amb el fet casteller.

Si sortíem junts després d'assaig? No, això va venir més tard. En un principi, la gent després de l'assaig quedava amb la seva colla d'amics, a part dels castells no fèiem gran cosa. La festa va venir després, amb el bar "La Vianda". Era quan assajàvem dos

cops per setmana i ens vèiem a junta..., és a dir, que ens vèiem tot sovint i al final sortíem junts després de l'assaig de divendres, una mica el que es fa ara.

Anècdotes importants des de la colla.

Anècdotes...? Sí, sí, a la Garriga vam fer un intent de pilar de quatre però no ens en vam sortir i va i pensem... si el de quatre no vol sortir, per què no el fem de cinc?

Una altra...? Ah, sí, en una actuació que vam fer a l'EMI vam intentar el tres de cinc net, el vam descarregar i llavors vam pensar, i per què no el fem de sis? I vam muntar un tronc en el qual els quarts eren tots nous (em sembla que no havien assajat mai!!).

I..., uix sí, abans, els pilars nets els assejàvem voltant però agenollats!!! I intentàvem agafar el segon com si fóssim agulles!!!

Espectatives d'aquesta temporada.

Tal com hem començat l'any i després de tot el que ens ha passat, hem sabut aprofitar-ho dins d'un límit (no es pot demanar "peras al olmo"). Ens hem hagut d'adaptar molt a les circumstàncies i la feina està feta encara que poster mai no està bé del tot, com tot. Aquest any, com a cap de canalla, m'he sentit cansada però el que puc dir és que les quatre caps de canalla hem anat a la una i totes ens hi hem posat donant al màxim de cadascú.

Pel que fa a les crítiques... depèn... assolir allò que és criticable, sempre intentant explicar allò que no se sap, agafar les idees bones...

Els pares? Amb els pares hi ha hagut alts i baixos però ara estem bé. Ens comenten el que pensen i realment és el més important, parlar amb ells.

El pare ideal? La majoria es comporten com a pares ideals i ens han donat suport parlant amb la canalla.

Espectatives? De cara a la Diada d'aquest any personalment m'agradaria descarregar els castells que ens plantegem, treballar per ells i descarregar-los i no fer bestieses, anant al màxim però sense ser agosarats.

Per la temporada vinent... m'agradaria que la feina que s'ha fet aquest any hi quedés reflectida i... suposo que descarregar el quatre, el tres i la torre de vuit... s'ha de fer!!

Mireia Clares i Bea Saera

h i s t ò r i e s i c a b ò r i e s

